Sportul Magazin

TEMĂ DE MEDITAȚIE

SECRETUL TINEREȚII VEȘNICE

Zilnic, primim din țară numeroase știri despre activitățile sportive de masă, tot atitea dovezi că Hotărîrea de partid privind dinamizarea activității de educație fizică și sport are un profund ecou atît în rîndul celor chemați să îndrume acest important capitol al vieții sociale, cît și printre cei care trebuie să resimtă direct avantajele acestei activități.

Marea majoritate a știrilor privesc — cum e și firesc, de altfel — acțiuni ce cuprind masa de tineri.

Dar nici... bătrînii nu se țin departe — după cum ne dovedește imaginea surprinsă în parcul sportiv clujean de către fotoreporterul

Andrei Luca. Ea înfățișează doi sexagenari, adepți ai mișcării, de ale cărei beneficii profită, de altfel, din plin. „Fiindcă — după cum ne mărturisește pensionarul Gheorghe Pop (cel din dreapta), „tînărul" care a atins recent performanța de a fi alergat 10.000 metri fără oprire — **mișcarea mă ține departe de bețesuguri, îmi dă o mare poftă de mîncare și forță de lucru".**

De altfel, verva tinerească a conlocutorului nostru este proba cea mai elocventă că acest om a aflat secretul tinereții veșnice.

Ce probă mai convingătoare pentru toți colegii de generație, cei care preferă jilțul unei plimbări în aer liber sau unor crosuri — pentru început scurte și lente — care reactivează toate „motoarele" ?

O temă de studiat și pentru acei care, astăzi, cheamă la starturi doar tineri pînă la 30 de ani.

De ce nu asociații „aleargă pentru sănătatea ta", adresate celor care au depășit hotarul a patru, cinci sau șase decenii ?!

Nușa DEMIAN

GRUIA ȘI FRUMOASELE-I AMINTIRI

Într-una din după-amiezele trecute ne-a vizitat la redacție **Gheorghe Gruia.** Venise să afle ce a făcut echipa de handbal a României în ultima etapă din cadrul „Trofeului Iugoslavia", cînd întîlnea reprezentativa țării gazdă, campioană olimpică. Și, cum rezultatul întîrzia să ne parvină, am avut răgazul să înnodăm o discuție cu acest mare jucător, care aștepta acum, plin de emoție, rezultatul înregistrat de echipa României O echipă cu mulți tineri, o echipă fără... Gruia lor. Fără el pentru că, spre sfîrșitul acestei primăveri, Gheorghe Gruia s-a retras din activitatea competițională. Ne-am întors cu gîndul la acea zi...

Era 26 mai cînd, pe terenul din sos. Ștefan cel Mare, înaintea derby-ului Steaua — Dinamo, 5 000 de spectatori au venit să asiste la ultimul meci susținut de cel mai bun handbalist al nostru.

A fost o festivitate pentru care adjectivul „emoționant" ni se pare prea puțin grăitor. A fost o festivitate la care am văzut mulți ochi (inclusiv pe cei ai lui Gruia !) scăldați în lacrimi. A fost o festivitate la care numărul mare de ziariști, reporteri ai radioului și televiziunii ne-au amintit întocmai de triumfale ale reprezentativei României de la C.M. din 1964 și din 1970 sau a echipei Steaua de la finala C.C.E. din 1968.

Atunci, pe 26 mai 1973, Gruia a cucerit împreună cu formația sa de club ultimul trofeu de campion național, al 8-lea dintr-o colecție strălucitoare, în care se află, una lîngă alta, medalii prețioase — obținute de-a lungul a 12 ani — în cele mai prestigioase competiții ale handbalului mondial. Alături de acestea, palmaresul lui Gruia mai cuprinde 636 de goluri înscrise pentru echipa națională (din care a făcut parte de 126 de ori), lucru ce dovedește o eficacitate puțin obișnuită — în medie 5 goluri marcate în fiecare meci interțări ! Iată de ce ni s-a părut interesant să răsfoim cîteva file din albumul cu amintiri al lui Gheorghe Gruia...

5 decembrie 1961. În această zi Gruia a început handbalul. Avea 21 de ani, era ofițer de radiolocație și practicase pînă atunci, cu succes, atletismul și voleiul. Statura sa impozantă — 1,92 m și 92 kg — îi permitea să facă orice sport, și încă la un nivel valoric ridicat : pînă la urmă, însă, el a optat pentru handbal. După numai 11 zile de la debutul în echipa C.C.A., Gruia susținea primul joc oficial, iar după trei luni era cooptat în reprezentativa de tineret a țării. Așa a început fulgerătoarea sa carieră de handbalist, pentru ca, la 23 de ani, în primele trei jocuri susținute cu reprezentativa de seniori a României, Gruia să înscrie nu mai puțin de 14 goluri !

1964, Praga. Echipa țării noastre cucerește al doilea titlu de campioană a lumii, învingînd în finală puternica reprezentativă a Suediei cu 25—22 (14—13). Alături de Ivănescu, Hnat și ceilalți mari jucători români din acea perioadă, Gruia se impune atenției specialiștilor, care-i prevăd un viitor strălucit.

1967, Västerås (Suedia). În moderna sală a sporturilor din localitate se dispută una dintre semifinalele celei de a VI-a ediții a C.M. : România — Cehoslovacia. La capătul întîlnirii formația cehoslovacă reușește să obțină victoria cu 19—17. În pofida eșecului, Gruia era elogiat în toate cronicile. El marcase 11 din cele 17 goluri ale echipei noastre și tot el avea să aibă meritul principal în obținerea medaliei de bronz, înscriind în meciul cu reprezentativa U.R.S.S. (21—19 pentru România) 12 goluri !

1967, Karvina (Cehoslovacia). Cu prilejul aniversării a 700 de ani de la întemeierea orașului, federația de specialitate din Cehoslovacia organizează un meci jubiliar între echipa țării gazdă — în acel moment campioană mondială — și selecționata lumii. Antrenorul selecționatei lumii este prof. Ioan Kunst-Ghermănescu, iar între jucători se află și Gheorghe Gruia, care avea să contribuie substanțial la victoria asupra campioanei mondiale.

1968, Frankfurt. În „Festhalle" din localitate se dispută finala C.C.E. la handbal masculin, care opune echipele Steaua și Dukla Praga. La capătul unei partide dramatice, formația bucureșteană obține victoria cu 13—11 (7—6). Gruia este, ca de obicei, unul dintre principalii autori ai succesului.

1970, Paris. Finala de neuitat a celei de a VII-a ediții a C.M. Echipa României urcă din nou pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere. Gheorghe Gruia fiind desemnat drept cel mai bun jucător al lumii.

1972, München. La 32 de ani, Gruia devine golgeterul primei ediții a Jocurilor Olimpice, în programul cărora figurează și handbalul. Formația României cucerește medalia de bronz...

...Și iată-l pe Gheorghe Gruia, acum, în postura de susținător al echipei naționale de handbal, a echipei în care, ani de-a rîndul, a înscris aceste pagini de aur pentru ea, pentru el și pentru iubitorii handbalului.

— Poate că, în momentul cînd am considerat că este ora retragerii, am lăcrimat puțin. Sportivul care nu recunoaște asta, nu spune adevărul. Dar, acum încerc un sentiment de mare satisfacție, văzînd că handbalul nostru este capabil să obțină și în continuare performanțe de prestigiu. De altfel, în urma mea, a rămas o gardă puternică, în care tinerii și virstnicii formează un tot omogen din toate punctele de vedere, crescut la aceeași școală a ambiției, a dragostei pentru culorile sportive ale țării.

Al. HORIA

SOCCER, DERBY ȘI ALTELE...

În trei numere consecutive, revista „Limba română" se ocupă de una dintre problemele mereu discutate în ultima vreme și anume **„Influența limbii engleze în vocabularul sportiv românesc".**

Ca entitate lingvistică, vocabularul sportiv a atras mai de mult atenția specialiștilor, atît prin caracteristicile care îl definesc ca limbaj specializat, cu terminologie proprie, cu construcții specifice, cît și prin larga sa circulație, datorită numărului crescînd al celor care practică sportul, dar și al celor care alcătuiesc publicul amator de spectacol sportiv — vehiculînd deci cu toții terminologia acestui domeniu. Iată deci o inițiativă remarcabilă, o lucrare dificilă — dar în același timp foarte utilă — pe care s-a angajat să o ducă la bun sfîrșit tînăra lingvistă **Ilinca Constantinescu.**

„Ceea ce se observă cu usurință — spune autoarea — **în momentul în care se examinează terminologia sportivă românească, este faptul că ea s-a format pe baza unor puternice influențe străine. Predominante sînt elementele din franceză, engleză și — pe al doilea plan — cele din germană".** Pentru adunarea materialului, autoarea a parcurs presa sportivă curentă, a consultat regulamente de joc ale diferitelor discipline sportive, a urmărit emisiuni de sport la radio și televiziune... Ca urmare, a ajuns la concluzia că în cadrul vocabularului sportiv de proveniență engleză se conturează în linii mari trei categorii de cuvinte : **termeni de largă circulație, termeni cu caracter tehnic și anglicisme gazetărești.**

În prima categorie sînt incluse cuvintele cunoscute unui număr foarte mare de vorbitori, majorității practicanților și iubitorilor sportului. Aceste cuvinte, prin folosirea lor frecventă, și-au pierdut caracterul tehnic și pot uneori apărea și în alte contexte decît cele ale sportului de care țin. Cele mai curente : **fault, derby, fentă, cros, gol, lider, fotbal, start, sut, scor, trening, sprint, sport, ring, volei** și așa mai departe.

A doua categorie alcătuită de Ilinca Constantinescu — cea a termenilor cu caracter tehnic — grupează cuvinte care prezintă particularități de vocabular specializat, termeni cu o sferă de circulație mai restrînsă, cît și împrumuturi lexicale recente, care, deși utilizate de un număr destul de mare de vorbitori, nu sînt încă adaptate pe deplin la sistemul fonologic și morfologic al limbii române. Găsim aici : **backhand, clinci, bodycheck, camping, dirt-track, doping, open, soccer, presing, smeci, fair-play, ghem, half, goalkeeper, team, time-out, golgeter, șalanger** etc. Aceste cuvinte provin numai din engleză (și nu, ca în primul caz, uneori prin intermediul limbii franceze), au pătruns în ultimii 30 de ani (corespunzător deci avîntului sportiv din a doua jumătate a secolului) într-o serie de limbi europene, constituind la ora actuală nucleul unui fond lexical sportiv internațional.

În ultima categorie, a anglicismelor gazetărești, sînt incluși o serie de termeni care apar doar ocazional în unele materiale sportive, din dorința reporterilor de a da colorit relatării lor sau din cauza absenței unui corespondent în limba română, tendința fiind însă ca și ei să pătrundă în sfera vocabularului tehnic. Cîteva exemple : **bowling, comeback, forcing, steeple-chase, stroc, indoor, court, old-boy, tackle, trainer..**

Pentru a concluziona, apreciem inițiativa specialistei Ilinca Constantinescu de reală utilitate pentru toți cei pe care îi interesează activitatea sportivă. Ar fi greu, desigur, să cerem tinerei lingviste un „îndreptar" al utilizării tuturor termenilor de sport împrumutați din limba engleză, uneori — să fim sinceri — folosiți aproape la voia întîmplării. Poate că într-o lucrare viitoare se va încerca și așa ceva, iar presa sportivă va fi prima care va saluta, cu căldură, noua inițiativă.

Dumitru GRAUR

TENISUL CÎȘTIGĂ TEREN LA PROPRIU ȘI LA FIGURAT

Fără a avea — deocamdată — pretenția de a se lua la întrecere cu fotbalul, totuși tenisul a devenit unul din sporturile cele mai populare la noi.

O dovadă a interesului de care se bucură la ora actuală acest sport sînt și scrisorile ce ne sosesc aproape zilnic la redacție, privind activitatea tenismenilor noștri fruntași, jocul de tenis în sine. În prezent, în țară, la orașe și sate s-a trecut, de altfel, la construirea de terenuri de tenis. Din județul Gorj, de pildă, de educație fizică Vasile Stratulat din Constanța, de la un grup de elevi din Galați, precum și de la I.I.S. Dacia din Capitală. Pentru toți aceștia, cît și pentru alții care au întreprins acțiuni asemănătoare sau au de gînd să le întreprindă, publicăm astăzi **schița terenului de tenis, cu dimensiunile regulamentare : AB=23,77 m ; BC=1.37 m ; BE=10,97 m ; DE=1.37 m ; CD=8,23 m ; CF=5,485 m ; CH=11,885 m ; FG=4,125 m ; IJ=4—8 m ; OL=1.50 m—4,00 m ; FH=6,40 m ; IM=2,50 m — 3 m ; NO=0,915 m.**

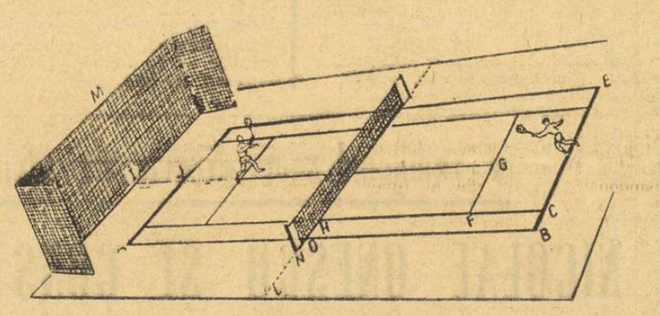

Înălțimea fileului la mijloc = 0,915 m; înălțimea stîlpilor fileului = 1,06 m ; grosimea liniilor = 0,05 m ; grosimea liniei de fund = 0.10 m.

SUTA DE METRI ÎN 8" !

Recordul din titlu nu a fost omologat pentru simplul motiv că „juriul" era compus doar dintr-un singur cioban, care-și păzea oile pe undeva prin munții din nordul Moldovei. Dar să relatăm faptele...

„Mie îmi place să umblu singur la munte ! Pentru mine, o zi de concediu adevărat înseamnă 10 km de urcuș pe Bistrița Aurie, cu lanseta, alți 10 km de coborîre, cu cei zece păstrăvi pe care, după lege, am voie să-i prind...". Așa glăsuia nu demult amicul nostru I.N., cam rotofei, dar pasionat pescar sportiv. Nu-i înțelege deloc pe vînători, care ucid cu bună știință, dar pe care i-a iertat pînă la urmă, după cum se va vedea...

Și iată-l echipat în short, are geanta pe umăr și lanseta în mînă. Atît. Calcă voinicește pe cărarea care șerpuiește pe lîngă apa limpede, repede, și rece a Bistriței Aurii. E dimineață, și soare de iulie. Cîntec de păsărele și răcoare de pădure. Se oprește, prinde pe fir năluca argintie și o aruncă în unda de cleștar. Chiar de la prima aruncare prinde un păstrăv frumos ! Scoate un chiot de bucurie și-i cam pare rău că n-are cine să-l admire sau măcar să-l invidieze. Pune păstrăvul în geantă și pleacă mai departe, pe apă în sus. Se oprește din loc în loc, încearcă să înșele păstrăvii cu năluca lui de tinichea și reușește adeseori. Dar într-un loc albia apei se îngustează mult, iar tufele de zmeură de pe mal îl împiedică să arunce cu lanseta, înciudat, amicul, începe să culeagă boabele roșii și le mănîncă. Dar nu înaintează prea mult cu această îndeletnicire, fiindcă, deodată, de după o tufă se ridică un cap cît o bantă, răcnind îngrozitor. Era un urs, înfuriat că i se făcea concurență la zmeură...

Nimeni nu știe, nici chiar doctorul, unde și cînd a aruncat și geanta și lanseta și a luat startul, spre vale, spre izbăvire de primejdie mare...

Dacă n-ar fi fost mărturia ciobanului, nimeni n-ar fi aflat nimic, sau chiar dacă doctorul ar fi povestit totuși, am fi avut unele incertitudini. Cînd l-am zărit cu ursul fuga după el, făcea cam vreo opt sute de pași într-o clipită !..."

De aici deducția că amicul nostru a realizat atunci suta de metri în cel mult opt secunde !

Ilie CARCIU

Trofee care n-au numai o importanță simbolică...

CÎTE „STELE" ÎI DĂM... BUNICULUI ?

— SCHIȚĂ UMORISTICĂ —

Puștii de pe strada mea au depistat un patrulater între blocuri, au făcut rost de o minge de fotbal și în fiecare după amiază încing niște partide atît de înverșunate, de parcă ar fi în joc „Cupa campionilor europeni". De pe balcon bunicul meu, după ce stropește florile, își aprinde țigara și urmărește meciul „piticilor".

A jucat și el pe vremuri, la Juventus, dar n-a avut vreme să se afirme. După un meci mai „tare", în care un fundaș de la „Unirea Tricolor" l-a „controlat" ceva mai sever cum se spune în termeni tehnici, logodnica — actuala soție, cu ochelari și păr cărunt — i-a dat un ultimatum : „ori fotbalul, ori eu !".

...Dar în această după-amiază de vară n-a mai rezistat tentației. A înțeles că „leul" trebuie să revină în arena fotbalului, dacă nu în calitate de combatant, cel puțin de „cavaler al fluierului". Urmărind jocul de la balconul blocului, și-a dat seama că pe teren lipsește o mînă de fier, care să facă ordine și dreptate. Iată-l acum, în mijlocul puștilor. Parcă a devenit alt om. A luat în mînă frînele jocului și tăpălețile sale stridente trezesc din somn pe ultimii naivi care sperau să mai fure o oră de odihnă, în această după-amiază.

Îl urmăresc, acum, și eu de la balcon.

...Busculadă în teren. Doi copii sînt cu nasurile prin iarbă. „Arbitrul" însă, e pe față, și fluieră cu promptitudine :

— De ce dai brînci, măi, se răstește bunicul. Cine te-a-nvățat așa ?

— Smarandache. Așa joacă și el !, ripostează contravenientul, un cîrn cu fața pătată de pistrui.

— Ți-arăi eu Smarandache. Fault !

— Bineee !... Pomană !

— Gura, că-ți arăt „cartonașul galben" !

— De ce ? Jucăm „oficial" ?

— Oricum ai juca, trebuie să fii cuviincios cu arbitrul. Altfel te dau afară de pe teren.

— Ce să-l dai afară, șefule, ce, l-ai făcut dumneata ?, răbufnește vocea unui tată din balcoanele din jur.

Bunicul se întoarce spre noul adversar :

— Dumneata nu te băga... Să-nveți cum să-i crești. Uite, de mic trage la cotonoagă ! Dar cînd o fi mare, ce face ? Bagă-n spital o echipă întreagă, cu rezerve cu tot.

— Ce spui, șefule ? Chiar așa o... bestie umană zace-n copilul meu ? Apoi glasul tatălui explodează vehement : Hai, Neluțule, acasă. Nu vezi că moșul ăla are ceva cu tine ?

— Nu vreau, tată. E 1—1 și...

— Vino imediat sus, că pe urmă vin eu jos și e mai rău.

Gata ! Zarurile au fost aruncate. „Stoperul" nărăvaș îl mai străpunge odată cu o privire incendiară pe bunic și se retrage din arenă, cu o lacrimă mijind de sub pleoapă.

— Intră tu, măi Tică, în locul lui Nelu, propune căpitanul echipei „văduvite" de această retragere neașteptată.

Țîncul, care urmărea disputa de pe tușă, ripostează moale :

— Nu pot. M-a trimis mama după sifoane !

— Ce sifoane măi, ce sifoane. De sifoane îți arde ? Vrei să mîncăm bătaie de la ăla de la „Z".

— Ticăăă, ce faci cu sifoanele ?, izbucnește o altă voce dintr-un apartament. Poftim, de o juma' de oră îl aștept și ei cască gura. ...Binee, Las — că vorbim noi acasă !

Puștiul, solicitat să acopere golul din echipă, o ia imediat la sănătoasa spre sifonărie.

— Nu mai jucăm. Avem un om lipsă, strigă un băiețaș roșcovan.

— Nu mai joacă Nelu, nu mai joc nici eu, se ralează altul.

Puștii se retrag spre grămada de haine, depozitată pe marginea terenului. Unul dintre ei, cu părul blond, spălăcit, se oprește în fața bunicului și-i reproșează pe un ton pițigiaiat :

— Vezi, bre nene, cum ne-ai stricat meciul ? Ce, noi sîntem partidă oficială, să tragi tare pe jucători ? Mă mir că nu ne chemi și la... Comisia de disciplină !

Bunicul vrea să riposteze ceva, dar nu știe ce. Se mulțumește deci să mai fluiere odată și bombăne : „Forfait. Retragerea jucătorilor... Meci pierdut cu 3—0 de ambele echipe". Dar nu-l mai ascultă nimeni. „Terenul" e acum pustiu. Locatarii s-au retras și ei de la balcoane. În pragul ușii îl așteaptă bunica surîzînd cu blîndețe :

— Lasă... lasă sportul pentru cei mai tineri... Hai că avem un meci mai important la... bucătărie... Niște mazăre de curățat...

George MIHALACHE

ȘTIAȚI CĂ...

...o etapă din campionatul de fotbal al Argentinei a trebuit să fie amînată din cauza grevei... arbitrilor ? „Cavalerii fluierului" și-au exprimat în felul acesta protestul împotriva vexațiunilor la care sînt supuși pe terenurile de fotbal.

...proaspătul recordman mondial la 800 m, atletul italian Marcello Fiasconaro a jucat... rugby pînă acum 3 ani ? Visul lui era să ajungă în echipa națională de... rugby a Italiei.

...dacă va mai juca 8 meciuri, în sezonul viitor, Remus Cîmpeanu va realiza cifra de 300 de meciuri în Divizia A ? O asemenea cifră au realizat-o și alți jucători (Lereter, Petrescu), dar nu sub culorile aceluiași club.

...prețul-record al unui bilet de intrare la box va fi stabilit cu prilejul meciului dintre Foreman și portoricanul Roman, ce se va desfășura la 1 septembrie, la Tokio ? Un fotoliu de ring va costa 250 de dolari !

DE LA LONDRA LA MÜNCHEN PRIN... ASIA ȘI AFRICA !

Conform tradiției, viitoarea ediție a campionatelor mondiale de fotbal programate în 1974, în R. F. Germania, va fi precedată de un raid automobilistic de mare amploare.

În 1970, „maratonul" pe patru roți a plecat de la Londra și a ajuns la Ciudad de Mexico, după ce a străbătut 9 600 de km. Pentru anul viitor, organizatorii se gîndesc la o cursă mai lungă și mai atractivă, al cărei punct de plecare va fi tot Londra. Din capitala Angliei, automobilele se vor îndrepta spre München, ocolind prin Europa, Asia și Africa, întregul traseu urmînd să măsoare peste 16 000 de kilometri.

OMISIUNE...

Clubul Nautic din Liège urmează să-și sărbătorească, în toamnă, 100 de ani de la înființare, prilej de festivități și serbări proiectate pe lungimea unei săptămîni.

Un comitet director, reunit sub conducerea președintelui clubului, a întocmit — după dezbateri furtunoase — programul sportiv și cultural, abundent, prevăzut cu 16 manifestări. Între altele, centenarul cunoscutului club nautic belgian urmează să fie sărbătorit printr-o întrecere de bădminton, o reuniune cinegetească, un meci de fotbal oldboys, o tombolă și chiar printr-o colectă de sînge în favoarea Crucii roșii.

Cînd programul manifestărilor a fost făcut public, Comitetul director și-a dat seama că nu fusese prevăzută nici o... cursă nautică.

SOMN UȘOR, ROBINSON...

S-a făcut mult tapaj, la München, pe marginea faptului că doi sprinteri americani, Robinson și Hart, n-au luat startul în proba de 100 m (semifinale) întrucît... au adormit !

Recent, calificat în finala campionatelor universitare ale S.U.A. la Gainsville, în Florida, Rov Robinson nu s-a prezentat la start. Absența sa i-a surprins pe organizatori și pe specialiști, cu atît mai mult cu cît sprinterul amintit avea mari șanse să intre în posesia unei medalii.

La cîteva minute după cursă, un coleg a pornit să-l caute pe Robinson și l-a găsit la hotel, în cameră, ...sforăind !

RĂSPUNDE Ion Poștașu

I. IONESCU-DANCIU, BUCUREȘTI. Două reflecții, având ca temă fotbalul și teatrul :

Cartonașul galben : „FII CUMINTE, CRISTOFOR !".

Cartonașul roșu : TEATRU SCURT.

IOAN BIRA, AGNITA : **„Care este termenul legal de contestație în cazul cînd o echipă utilizează unul sau mai mulți fotbaliști fără drept de joc ?".** Contestațiile trebuie făcute ÎNAINTE de începerea jocului. Altfel, nici măcar nu sînt luate în discuție. De un termen ceva mai lung — pînă la... pauză sau

imediat după sfîrșitul jocului — beneficiază contestațiile care privesc substituirile de jucători. În nici un caz — și am impresia că tocmai acest lucru vă interesează ! — o decizie a Comisiei de competiții nu poate da cîștig de cauză și altor echipe, care au jucat cu formația aflată în... defect, dar nu au făcut, atunci, contestație.

DUMITRU POENARU, BUCUREȘTI. Marian Popescu este un... produs al Rapidului, unde a avut primul carnet de legitimare, ca junior în 1961. De la Rapid, el a trecut, în 1966, la Universitatea Craiova, revenind apoi, în 1968, la echipa din Giulești. Din 1970, este legitimat la F. C. Argeș. Poate că, dacă ar fi... călătorit mai puțin, ar fi realizat mai mult pe plan fotbalistic. Nici acum nu este tîrziu, dacă indiscutabilului său talent îi va alătura o mare putere de muncă. Mai bine ca alții — de aceea mă cheamă Ion Poștașu — știu că Marian Popescu, n-are decît 26 de ani...

E. O. COMUNA HERESTI. Cînd scrieți „vă **d-ați seama"**, ar trebui să vă dați seama că-mi tăiați tot elanul cu naivele poezii dedicate unor fotbaliști. N-aveți decît de cîștigat, reflectînd la cele ce v-am spus...

FANICĂ FIRIZA, BAIA DE ARAMĂ. **„Pînă în ziua de 24 iunie, ora 19.30, am fost un înflăcărat suporter al echipei Universitatea Craiova. Acum, după decepția suferită, m-am hotărît să țin cu „Poli" Timișoara. La meciurile craiovenilor nu mai vin, nici dacă ar avea loc aici, la Baia de Aramă".** Eu unul, nu vă cred ! Vorba aceea : multe spune omul, la supărare. Și-apoi, sînteți atît de sigur că „Poli" Timișoara vă va oferi numai satisfacții ? Întrebați-i pe suporterii ei, care, din momentul retrogradării echipei lor favorite, în ediția 1966—1967, au trecut prin toate chinurile iadului pînă ce și-au văzut echipa din nou în divizia A. Dar, mă rog, faceți cum credeți. Suporterii se pot transfera în orice epocă a anului ! Aveți, însă, inima să vă părăsiți echipa, tocmai în acest ceas al amărăciunii ?

CORNEL CODOBAN, ORAȘUL DR. PETRU GROZA. **„Eu citesc, zi de zi, ziarul „Sportul", cu foarte multă atenție".** În cazul acesta, ați putut constata că nu publicăm poezii, de genul celei trimise de dv. Încercați s-o citiți într-un cerc mai restrîns. Supărați, astfel, mai puțină lume !

VASILE BERTLEAN, COMUNA LUCĂCENI. Constat că-mi adresați un fel de S.O.S. în disputa cu prietenii dv. Din păcate, nu vă pot salva de

la... inec. Santana și Năstase nu sînt singurii tenismani europeni care au cucerit Forest Hills-ul, decît dacă ne referim la epoca postbelică. Dar, în urmă cu 40—45 de ani, au mai existat rachete europene faimoase (Cochet și Lacoste — Franța, Perry — Anglia) care au ieșit învingători la Forest-Hills. Oricum, performanțele acestora, ca și ale lui Santana și Năstase, constituie excepții în nolanul de victorii americane și australiene, ceea ce le face cu atît mai valoroase.

A. PĂULESCU, BUCUREȘTI. **„Felicitări tuturor acelor care au contribuit la succesul Festivalului minibaschetului, de la Sucleava".** Felicitări și dv. pentru pasiunea tinerească cu care urmăriți, la cel aproape 70 de ani ai dv. activitatea sportivă din țara noastră.
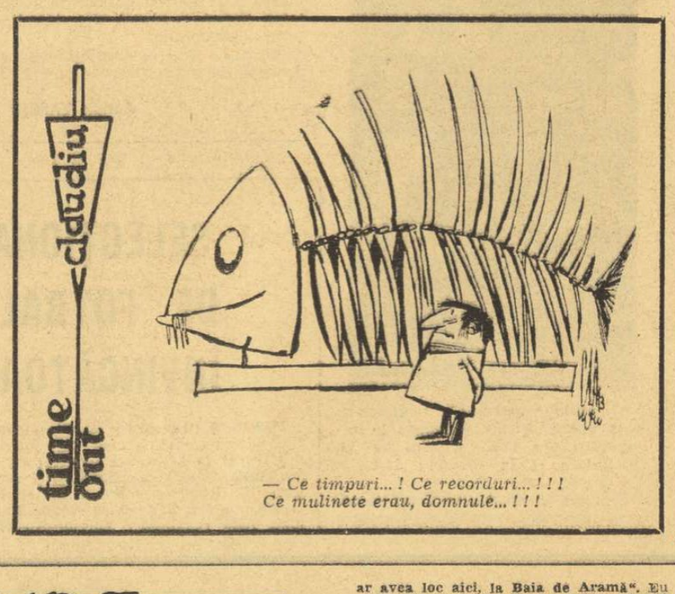
Ilustrații : **N. CLAUDIU**